

Καφές κυπριακός...

Καφέ ήπιαν στην κατεχόμενη Λευκωσία ο Πρόεδρος Νίκος Αναστασιάδης και ο Τ/κ ηγέτης Μουσταφά Ακιντζί. Είτε κάποιοι ονομάζουν τον καφέ μας «τούρκικο», είτε «ελληνικό», είτε «κυπριακό», το μήνυμα που έστειλαν οι δύο ηγέτες ήταν ότι ο καφές τους ήταν κυπριακός. Πέρα από το συμβολισμό και τα μηνύματα, το εάν είναι γλυκός ή πικρός θα διαφανεί στην πορεία των διαπραγματεύσεων.

Το δικαιούται...

Η σημαία της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμπληρώνει 30 χρόνια (χαρές και πανηγύρια) και η ΕΕ το γιορτάζει με έναν πρωτότυπο διαγωνισμό. Όπως ανακοίνωσε η Κομισιόν, θα εκδοθεί ένα επετειακό νόμισμα των δύο ευρώ από όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, το οποίο όμως θα αποφασίσουν οι πολίτες ποιο θα είναι. Η ΕΕ δίνει τη δυνατότητα σε όσους ενδιαφέρονται να ψηφίσουν το καλύτερο, επιλέγοντας ένα από τα πέντε προτεινόμενα νομίσματα. Το αντάλλαγμα θα είναι ένα ταξίδι για δύο σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ένα iPad. Οι τυχεροί θα είναι 56 και όσοι θέλουν μπορούν να ψηφίσουν μέχρι τις 27 Μαΐου μέσω της ιστοσελίδας <http://coin-competition.eu/>.

Αν και οι πολίτες ψηφίζουν, εντούτοις επάξια στο επετειακό νόμισμα των δύο ευρώ θα πρέπει να βρίσκεται ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ε, δεν αποδέχθηκε άλλος Πρόεδρος το κούρεμα. Θα μπορούσε μάλιστα η Ανγκελα Μέρκελ να επιτελούσε ρόλο... κομμώτριας, κουρεύοντας τον καλό της φίλο Νίκο. Από την άλλη πλευρά ένα όπλο και ο κρόταφος του... Υπουργού Οικονομικών. Τι λέτε;

ΜΚ

Σκόρπισε τον τρόπο... όταν ζήτησε τασάκι!

Σάστισαν οι παρευρισκόμενοι, όταν ο Πρόεδρος Αναστασιάδης ζήτησε... τασάκι πίνοντας τον καφέ του μαζί με τον Ακιντζί.

Για τους «γνωρίζοντες», η κίνηση του Αναστασιάδη θύμισε την «ιαπωνική» πλευρά του τέως προέδρου του ΔΗΣΥ: «Νασουσύρωτοτασάκι»...

Φυσικά ο Αναστασιάδης απλά ήθελε να καπνίσει, διαψεύδοντας τον εαυτό του και τη «δέσμευσή» του ότι έκοψε το κάπνισμα.

Δεν γνωρίζουμε αν ο Ακιντζί ξέρει την «ιστορική σκέψη» του Αναστασιάδη με τα στακτοδοχεία και εάν φοβήθηκε αν θα του έρθει κατακέφαλα... Πάντως οι «γνωρίζοντες» πούχασαν όταν είδαν ότι τουλάχιστον το τασάκι που του έφεραν ήταν ξύλινο και ελαφρύ και λίγη ζημιά θα μπορούσε να προκαλέσει...

Πέρα από το χιούμορ, τα μηνύματα που έστειλαν Ακιντζί και Αναστασιάδης ήταν πολύ διαφορετικά. Και ο Αναστασιάδης, πέρα από το τσιγάρο, απόλαυσε το πασίγνωστο εκμék κατεΐφι από το κέντρο που διατηρεί ο εκπρόσωπος πλέον του Ακιντζί, Μπαρίς Μπουρτζιού...

Γκάνταλφ

Να δει Ιάπωνας κυπριακό καρπούζι...

Ακουσον-άκουσον: Δύο πεπόνια, ονόματι κανταλούπε, αγοράστηκαν έναντι 1,5 εκατομμυρίου γιεν (11.100 ευρώ) σε δημοπρασία στην Ιαπωνία, μία χώρα που ξετρελαίνεται για τα φρούτα πολυτελείας με τέλειο σχήμα και απολαυστική γεύση. Αγοραστής των δύο πεπονιών στη διόλου ευκαταφρόνητη αυτή τιμή, η οποία δεν φτάνει ωστόσο το ρεκόρ των 2,5 εκατομμυρίων γιεν (18.600 ευρώ) που είχαν πιάσει αντίστοιχα πεπόνια πέρυσι και το 2008, ήταν ένας χονδρέμπορος. Προς ενίσχυση των κρατικών ταμείων προβλέπεται ο Υπουργός της Γεωργίας να ζητήσει από τους Κύπριους παραγωγούς να δημοπρατήσουν τα προϊόντα τους. Ποιος ξέρει; Μπορεί κάποιος Ιάπωνας με ιδιαίτερη καλαισθησία στην... τέχνη των φρούτων να εκτιμήσει τα κυπριακά προϊόντα. Να δει και να γευτεί καρπούζι της... κοκκόνας ο Ιάπωνας (απ' αυτά που πωλούνται στους δρόμους) να "πέσει το βλέφαρό του". Πού να μάθει και τη διαδικασία επιλογής του σωστού καρπουζιού... Αυτή κι αν είναι όλα τα λεφτά!

ΜΚ

σκέψεις

Tns
Elévnas Maúrou

Όταν η έπαρση και η υποκρισία δεν έχουν όρια

Πέμπτη βράδυ. Και οι σκηνές στις οθόνες της τηλεόρασης από το οδόφραγμα του Λήδρα Πάλας συναρπάζουν. Εγένετο φως!

Κάποιοι «ανακάλυψαν» πως σε αυτό το νησί ζουν και Κύπριοι που μπορεί να μιλούν τούρκικα αλλά (!) αγαπούν αυτό τον τόπο (θυμάστε το «καλός Τούρκος ο νεκρός Τούρκος»!). Κάποιοι, που ουδέποτε αποδέχθηκαν το συμβολισμό της κυπριακής σημαίας, «ανακάλυψαν» ότι αυτό το άσπρο πανί, που δεκαετίες ολόκληρες περιφρονούσαν, μπορεί τελικά να έχει μια κάποια χρησιμότητα.

...Και αν πιστέψατε στην πιο πάνω... επιφοίτηση, τότε όλα τα φούμαρα που μας πουλούν ορισμένοι σάς ανήκουν δικαιωματικά! Αν και δεν νομίζω να υπάρχουν πολλοί που δεν αντιλήφθηκαν την πολιτική σκοπιμότητα της όψιμης κυπροκεντρικότητας αυτών που, από το 1960 μέχρι σήμερα, απορρίπτουν ακόμα και την ιδέα του συνεταιρικού με τους **Τουρκοκύπριους** κράτους. (Περιλαμβανομένων και των υποστηρικτών τους, αν κρίνω από την ισχνή συμμετοχή).

Και σαν να μην ήταν αρκετή η υποκρισία, βγήκαν και με έπαρση περισσή να κάνουν μαθήματα σε όσους απουσίαζαν την ώρα της «Αποκάλυψης». Ως να μην αντιλαμβάνονται ότι μπορεί να χτυπούν το ντέφι όσο θέλουν, αλλά ακούγεται τόσο φάλτσα που ακόμα και... η αρκούδα τούς πήρε χαμπάρι.

Πού ήσαν όλα αυτά τα χρόνια που φωνάζαμε για την ανάγκη να πολιτευόμαστε με τρόπο που να ενισχύει την κρατική οντότητα της Δημοκρατίας και να αποδεικνύουμε με κάθε ευκαιρία ότι η κυπριακή κυβέρνηση είναι κυβέρνηση ολόκληρης της Κύπρου και όχι μόνο των Ελληνοκυπρίων;

Αντί να παραδίδουν μαθήματα, ας παραδεχτούν ότι έκαναν λάθος όταν επιτίθεντο σε όσους εδώ και χρόνια επιμένουν ότι η κατοχή του βόρειου τμήματος της πατρίδας μας έπληξε τους Ελληνοκύπριους, έπληξε την ενότητα του κυπριακού χώρου και πληθυσμού, έπληξε όμως, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, και τους Τουρκοκύπριους. Ας παραδεχτούν ότι εκείνο που στ' αλήθεια συμβολίζει η κυπριακή σημαία είναι την αποτυχία της κυπριακής Δεξιάς το 1960 να συνυπάρξει με τους Τουρκοκύπριους και να αποδεχτεί τη συνδιαχείριση του νεοσύστατου κράτους. Εβαλαν βέβαια και οι ξένοι το κεράκι τους, αλλά αποτύχαμε κι εμείς ως Κύπριοι να σταθούμε αντάξιοι του ρόλου που η ιστορία μας ανέθεσε, με αποτέλεσμα όσα ζούμε σήμερα.

Η Κύπρος στο σύνολό της έχει πληρώσει ακριβώς τις λαϊκίστικες ρητορείες και τις εθνικιστικές πλειοδοσίες του παρελθόντος. Η σύγχρονη κυπριακή κοινωνία δεν αρκείται πλέον σε στείρες προσεγγίσεις που προάγουν την αδράνεια και περιορίζονται στην κινδυνολογία και -ουσιαστικά- στην αποδοχή του στάτους κβο.

Για να πάψουν να υποφέρουν και Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι από την κατοχή, μία λύση υπάρχει. Στη διαίρεση να αντιτάξουμε την πολιτική του κοινού αγώνα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων για συμφωνημένη δικαιοδική, διζωνική λύση που να απαλλάσσει την Κύπρο από την κατοχή, να επανενώνει το λαό και την πατρίδα μας, να κατοχυρώνει την πολιτική ισότητα των δύο κοινοτήτων, να αποκαθιστά τα ανθρωπίνως δικαιώματα και να απαντά στις ανησυχίες και των δύο κοινοτήτων.

Ποτέ δεν έλειψαν οι διαφορετικές προσεγγίσεις στη σημασία, στο ρόλο και στο περιεχόμενο που προσδίδεται στη λύση του Κυπριακού. Εκείνο που είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε όλοι μας είναι πως η λύση δεν μπορεί παρά να είναι ένας συμβιβασμός.

όσα παίρνει ο άνεμος

Γράφει
Ο Πουνέντες

Πρέπει να παραδεχτώ ότι το τελευταίο διάστημα ο Νικόλας ο Παπαδόπουλος και η παρέα του στο ΔΗΚΟ (ξέρετε εσείς, η Χριστιάνα, ο Αθως, ο Χρύσης και τα άλλα παιδιά που έχουν τις ρίζες τους στην πάλαι ποτέ Ένωση Κέντρου) χτυπούν τα ρέστα τους σε πολλά ταμπλό.

Και ξαφνικά αντιμνημονιακοί

Ο Νικόλας, προφανώς δασκαλεμένος από τους επικοινωνιολόγους του, εγκατέλειψε το στρατόπεδο των μνημονιακών και έγινε αντιμνημονιακός, απαιτώντας επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου. Τη θέση ότι «θα απαλλαγούμε γρηγορότερα από το μνημόνιο αν το εφαρμόσουμε χωρίς αναστολές και παλινωδίες», την άφησε στα αζήτητα και παρακαλώ μην του την υπενθυμίζετε γιατί θυμώνει.

Αρχισε, λοιπόν, την πάρλα περί αντίστασης στην Τρόικα, για πόλεμο ενάντια στις τρoϊκανές δεσμεύσεις και δεν συμμαζεύεται. Όταν όμως έρχεται η κρίσιμη ώρα για

την υλοποίηση των δεσμεύσεων του μνημονίου, ο Νικόλας την κάνει με πηδηματάκια. Όπως έκανε στο θέμα της αφερεγγυότητας, στο οποίο λειτούργησε σαν Δούρειος Ίππος των κυβερνήσεων.

Και ξαφνικά κυπροκεντρικοί

Βγήκε μπροστά και έψπσε την κοινωνία, μαζί και την ΕΔΕΚ, και τελικά και τα δύο κόμματα υπερψήφισαν το κυβερνητικό πλαίσιο για την αφερεγγυότητα που είναι τόσο τρύπιο όσο και ένα σουρωτήρι. Ετσι είναι συνήθως το κυπριακό Κέντρο. Στις ουδέτερες περιόδους το παίζει ριζοσπαστικό και ανυπότακτο, αλλά όταν έρθει η κρίσιμη ώρα, μην τον είδατε τον... Παναγή. «Στρίβειν διά του αρραβώνος» που λέει κι ο Ηλιόπουλος.

Κάπως έτσι την κάνει το λεγόμενο Κέντρο και στο Κυπριακό. Κάθε φορά που πάει να γίνει κάτι στο δύσμοιρο και ταλαιπωρημένο πρόβλημα, το λεγόμενο Κέντρο αρχίζει τα «δεν» και τα «όχι». Τόσο πολύ τους έγινε εμμονή το «όχι» που έκαναν επέτειο το «όχι» του δημοψηφίσματος.

Τημούν τι δεν πετύχαμε αντί να προβλη-

ματίζονται γιατί δεν πετύχαμε. Αυτό κι αν είναι παραλογισμός. Στους παραλογισμούς βέβαια μας έχουν συνηθίσει. Όπως, για παράδειγμα, να υποστηρίξουν ότι λειτουργούν εξισορροπτικά στην πολιτική ζωή του τόπου, αλλά ταυτόχρονα να κλείνουν το μάτι σε ό,τι πιο ακραίο, συντηρητικό και δεξιό υπάρχει στην κυπριακή κοινωνία.

Ζήτω η κυπριακή σημαία

Μ' αυτούς έκαναν πρόσφατα εκδήλωση για να τιμήσουν τους Τουρκοκύπριους που υπερασπίζονται την κυπριακή σημαία. Μ' αυτούς που βλέπουν κυπριακή σημαία και βγάζουν σφυράκια. Μ' αυτούς που ζουν και αναπνέουν για την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Έκαναν εκδήλωση μ' αυτούς που θυμήθηκαν την κυπριακή σημαία το 2004 και έτρεχαν, τάχατες αυθόρμητα, στο Προεδρικό για να στηρίξουν τον διακρύζοντα Τάσο που υποχρεώθηκε να πει το μεγάλο «όχι».

Αυτό δεν είναι Κέντρο. Εκκεντρο είναι και άναρχα γυρίζει. Αλλά ξέχασα, για το Κέντρο η ονοματολογία δεν έχει καμία σημασία.